

ת"פ 10730/08/16 - מדינת ישראל נגד רועי אלימלך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10730-08-16 מדינת ישראל נ' אלימלך(עציר)
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אנ ג דנהירש

המאשימה

נגד

רועי אלימלך
ע"י ב"כ עו"ד יוסי שילוח

הנאשמים

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שתי עבירות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") וגניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק.
2. ביום 30/7/16 התרחשו שתי תקריות בין הנאשם לבין פילימון אדהנום (להלן: "**המתלונן**").
3. הצדדים מסכימים כי היו שתי תקריות באותו לילה אך חלוקים לגבי מה שארע בכל אחת מהן.
4. התביעה טוענת כי באותו יום בשעה 03:30 לערך רכב המתלונן באופניים חשמליים בדרכו מעבודתו לביתו.
5. בעת שהמתלונן חלף ברחוב בר לב חי 87, בתל-אביב פגש בו הנאשם שמתגורר בקרבת מקום. בסמוך לנאשם עמדה חברתו. הנאשם חסם את דרכו של המתלונן.
6. הנאשם ניגש למתלונן, חבט בפניו וטען כי האופניים בהם רוכב הינם שלו, הנאשם אחז בכידון האופניים

כשהוא ממשיך להכות במתלון שנפל על הקרקע. כתוצאה מהתקיפה נגרם שפשוף בלחי ימין של המתלון.

7. המתלון ניסה להתקשר למשטרה, הנאשם ניסה למנוע זאת חטף את אוזניות הטלפון שלו והחל לרדוף אחריו כשהוא צועק לעברו **"תביא לי את הטלפון שלך"**.

8. לאחר שהמתלון נמלט מן המקום עלה הנאשם על אופניים ורכב עמם מן המקום.

9. בתקרית השנייה טוענת התביעה כי כעבור כמה דקות חזר המתלון למקום מלווה בשלושה קרובים ודרש מהנאשם להשיב לו את האופניים.

10. הנאשם יצא מביתו, הרים את חפירה ניגש אל קרובו של המתלון טקיה היילום (להלן: **"טקיה"**) וחיבט בו עם מקל את החפירה וגרם סימני שפשוף.

11. הנאשם טען כי המתלון אמר דברים שגרמו למצוקה לחברתו, הגב' סיון קזום, היא קראה לעזרתו. הנאשם יצא עם כלבו מביתו, היו חילופי דברים בינו לבין המתלון וידידתו.

12. המתלון ככל הנראה חש פגוע עזב את המקום וחזר לאחר מספר דקות עם 3 חברים. המתלון זרק אבנים לעבר ביתו של הנאשם שם היה עם ידידתו. אחת האבנים פגעה בידידתו הנאשם חש סכנה ממשית יצא כאשר הוא מחזיק במקל כדי להפחיד את התוקפים. בשלב זה הגיעה למקום משטרה שהפרידה בין הניצים.

מהלך הדין:

13. כפי שיפורט בהמשך נשמעו בתיק זה גרסאות רבות שמחייבות לקבוע את העובדות המשקפות את מה שהתרחש בפועל באותו לילה.

14. בתיק העיד אדם, שהיה קטין בעת האירועים שניתן להגדירו כעד אובייקטיבי, אותו קטין התקשר למוקד המשטרה ומסר את הדברים שהיה עד להם. יודגש כי אותו עד לא רצה להעיד והביע חשש כי יפגע אם ימסור הודעה למשטרה.

15. ב"כ הנאשם טען כי גרסת עד זה אינה תואמת את הדברים שנמסרו ע"י המתלון והנאשם וכי יתכן כי היה עד לאירוע אחר שהתרחש באותה סביבה.

16. לאחר שעיינתי בראיות שהוגשו ובחנתי את העדויות שנשמעו בתיק, הגעתי לידי מסקנה כי עד הראיה ירין אלגריסי, העיד עדות אמת ומסר פרטים נכונים. עד זה חשש שזהותו תיחשף ויהיה נתון לפגיעה מצד הנאשם ולאור זאת חשש למסור פרטים ויתכן ולא היה מעורב בכל שלבי האירוע. הפרטים שמסר העד, כגון כלבו השחור הגדול של הנאשם, שעת האירוע שניתן לקבוע בצורה מדויקת על פי שעת ההתקשרות למוקד 100 ותיאור הזירה אינם משאירים ספק לעניין זהות האירוע המתואר על ידו לזה המתואר בכתב האישום.
17. עדי התביעה האחרים שהעידו בפני ובראשם המתלונן והעד טאקיה עשו אלי רושם אמין. עדים אלה לא הגזימו בתיאור הדברים מסרו גם פרטים שיהיו פחות נוחים להם.
18. לעניין הפגיעה בברכה של גב' סיון קזום, ידידתו של הנאשם, עדותה של הגב' ווגטה גבסי, אשתו של עד התביעה טאקיה מקובלת עלי.
- עדויות זו נתמכת גם בדברי הנאשם שמציין כפי שיפורט בהמשך מספר פעמים כי חברתו נפלה ונחבלה.
19. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין לחלוטין. בהודעתו במשטרה ניסה תחילה להעלים את החלק הראשון של האירוע. גרסתו התפתחה לעניין הדברים שחברתו צעקה מחוץ לבית. אני קובע כי הנאשם היה בתוך חצר ביתו כשהמתלונן וקרוביו הגיעו לדרוש החזרת האופניים של המתלונן. הוא יצא את הבית כשבידיו את חפירה.
20. הנאשם לא פנה למשטרה, למרות שטען כי התרשם שבאו להרוג אותו, לעומתו דודו של המתלונן הזעיק למקום שוטרים שהגיעו תוך מספר דקות.
21. גם התנהגותו לאחר הגעת השוטרים מצביעה על התנהגות אלימה מתמשכת הן מצידו והן מצד חברתו.

העדויות:

22. מעדותו של ירין אלגריסי המשרת היום בחטיבת הנח"ל, עולה כי בליל האירוע יצא מביתו לשוחח בטלפון עם חברתו. העד מסר: **"...הסתכלתי על הכביש ראיתי מישהו אריתראי נוסע על אופניים, הזזתי את המבט ממנו, הסתכלתי עוד פעם הוא היה על הרצפה..."** **"...שמעתי נביחות של כלב גדול, ראיתי את הכלב היה כלב שחור גדול העדפתי לא להתקרב לזירה ולא לסכן את עצמי..."**
23. בהמשך מתאר העד כי האדם שעמד ליד האריתראי התקוטט עמו, לקח את האופניים שלו ונסע על האופניים לכיוון בית ספר שנקרא "מפתן אלון".

24. בעדותו מסר העד כי האריתראי נשאר במקום ואליו הצטרפו שני חברים. הוא שאל אותם אם הכל בסדר והשיבו בחיוב.
25. העד ציין כי במקום יש בית בודד עם שער ירוק שעליו כתוב "כלב נושך" העד הסיק כי האדם שנטל את האופניים יצא משם.
26. בחקירתו הנגדית עמד על כך העד כי האדם המעורב באירוע לבש חולצה לבנה וכי האריתראי לא עזב את הזירה.
27. דבריו של העד למוקד 100 הוקלטו. הפנייה התקבלה בשעה 03:28 (ת/ו-9/ת). באותה הודעה מסר העד בתמצית: **"...ראיתי איזה מישהו פה מקודם שהרביץ למישהו אריתראי ולקח לו את האופניים..."**
- בהקלטה מציין העד כי האיש הוא קירח ולבש **"טי שירט או גופיה לבנה"**.
- בסוף דבריו מסר העד למוקד 100: **"...הוא בבית הם באו אליו כמה חברה כמה חברה אריתראים...." "...הוא לא ברח לשום מקום הוא פשוט נסע עם האופנים ואז ראיתי אותו פתאום חזרה בבית..."**
28. סמוך לקבלת ההודעה מהעד אלגריסי התקבלה הודעה מאחד האריתראים שמתקשה לדבר עברית (ת/ו-9/ת) **"מודיע כי הגיעו לביתו של הגנב רח' לח"י 91 הוא נכנס הוא סגר את הבית שלו הוא אמר אני בא אבל אני לא בא"**. הודעה זו התקבלה בשעה 03:29.
29. מעדותו של המתלון פילימון אדהנום עולים הפרטים הבאים:
- העד מסר כי בסביבות השעה 03:30 הוא רכב על אופניים חשמליים בדרכו ממקום עבודתו לביתו: **"...הנאשם היה בלי חולצה, הוא יצא ואמר לי תביא לי את האופניים, אמרתי לו שהאופנים שלי ושאני לא אביא לו, הייתי עם אוזניות הוא משך האוזניות ונתן לי מכה בצד הימני של הפנים..."**
- "...הייתה איתו איזה בחורה אמרה לו 'עזוב אותו עזוב אותו זה האופניים שלו'..."**
30. המתלון ציין כי הוא רצה להתקשר למשטרה, בשלב זה התוקף דרש ממנו לתת לו את הטלפון והחל לרדוף אחריו: **"...היה לו גם כלב איתו, בצבע שחור, הוא רץ עם החלב ואז אני ברחתי, הגעתי לבית..."**. העד ציין כי נגרמה לו פגיעה בפנים כתוצאה מהמכה עם האוזניות.
31. העד מסר כי סיפר לדוד שלו טאקיה ולקרובו טולה מה ארע. השלושה יצאו מהבית לכיוון ביתו של התוקף: **"...כשהגענו חזרה לא היו במקום אופניים. בגלל שהנאשם היה בפנים אני לא ראיתי**

אם היה כלב...".

32. העד מסר כי דודו פנה לנאשם ודרש להחזיר את האופניים. הנאשם הגיב בקללה ודרש מהם לעזוב את המקום. בהמשך הוא יצא מביתו עם את חפירה והיכה את דודו.

33. העד ציין כי כאשר הנאשם יצא עם את חפירה הם נטלו לידם אבנים. העד הוסיף: **"...אחרי שהוא היכה את טאקיה, טאקיה היה עם אבן וניסה להגן על עצמו, הנאשם הלך אחורה ולא ראה את הבחורה הוא התנגש בה והם נפלו ביחד..."**. העד מסר כי אחרי שהמשטרה הגיעה הבחורה שהייתה עם הנאשם נתנה סטירות לטאקיה.

34. דודו של המתלונן טאקיה היילום, מסר גרסה דומה לגרסתו של המתלונן. העד ציין לאחר שהנאשם ענה בצורה לא יפה לבקשתו להחזיר את האופניים הוא התקשר למשטרה. הוא לא ידע את שם הרחוב ונעזר באדם שעבר במקום כדי למסור פרטים לשוטרים. העד ציין כי הנאשם יצא עם את חפירה מביתו הוא לקח אבן כדי להגן על עצמו: **"...כשהרים את את החפירה הברזל נפל ונשאר עם העץ... כשהוא הבין שאני לא זורק את האבן הרביץ לי בגב בצד שמאל סמוך לכתף..."**.

בחקירתו הנגדית אישר העד כי הניף את ידו האוחזת באבן ואמר לנאשם: **"תזהר אני ארביץ לך"**, זאת כדי להרתיע אותו.

35. אשתו של טאקיה, ווגטה דבסי מסרה כי הגיעה לזירה מאוחר יותר לאחר שהאכילה את תינוקה. היא ציינה כי זרקה אבן לעבר הנאשם אחרי שזה היכה במקל את בעלה והוסיפה כי האבן לא פגעה, חברתו של הנאשם נפלה כתוצאה מההתנגשות ביניהם.

36. העד טולדי נאגש שהיה בזירה מסר גרסה דומה לגרסאות שנמסרו ע"י פילמון וקרוביו.

37. השוטרים שהגיעו לזירה ציינו כי הנאשם וחברתו היו בתוך הבית. הם תחילה סרבו לאפשר לשוטרים להיכנס לבית ואף סרבו לקשור את הכלב השחור שגרם לחששות לשוטרים. בהמשך ידידתו של הנאשם רצה לעבר האריתראים וניסתה לתקוף אותם. הנאשם עצמו יצא בריצה כשידו קפוצה מאחורי גבו וניסה לתקוף את המתלונן וקרוביו.

38. בעת שהובל רגלית לתחנת המשטרה הנאשם נמלט מהשוטרים נכנס לסמטה וחזר כעבור זמן מה. (ת/5, ת/6, ת/8).

גרסת הנאשם:

39. הנאשם נחקר במשטרה, השתתף בעימותים והעיד בפניו. הנאשם נחקר באזהרה במשטרה ביום 30/7/16 בשעה 10:38 כ- 7 שעות לאחר האירועים נשוא כתב האישום. הנאשם מסר כי ישב בחצרו, חברתו הייתה מחוץ לחצר הוא שמע צעקה יצא החוצה עם כלבו השחור הגדול: **"...רצתי אליו הוא נבהל וברח..."**.
- בהמשך מסר הנאשם: **"...באו שלוש דמויות חמושים עם מקל ואחד תפס 3 לבנות ביד תוך כדי זה סיון נפלה וקיבלה אבן ברגל..."**.
40. הנאשם טען כי רץ חזרה לביתו ויצא עם את חפירה כדי להפחיד את התוקפים: **"...הפחדתי אותם ואז הם התקשרו למשטרה..."**. הנאשם מסר עוד: **"...סיון נפלה ונפצעה בברך תוך שהם זורקים אבנים לפתח של הבית שלי..."**. רק לקראת סוף הודעתו מסר הנאשם: **"...אני יודע שהוא בא לתקוף אותה מינית זה מה שהיא צעקה..."**.
41. הנאשם ציין בחקירתו כי הוא לובש חולצה לבנה ומכנס צבאי. הוא נשאל אם הוא נפל על סיון ומסר כי אינו זוכר.
42. בעימות בינו לבין המתלונן ת/1 הכחיש הנאשם את דברי המתלונן ומסר: **"...הכל שקר הוא בא להתקרב לחברה שלי, באתי אליו רצתי אליו הוא נבהל ממני...אני חשבתי באותו רגע שהוא בא לאנוס אותה או משהו כזה ואנחנו גרים בשכונה לא פשוטה ורצתי אליו והכלבה רצה אחרי אז הוא זרק את האופניים ואני חזרתי הביתה..."**.
43. בעימות בינו לבין העד טאקיה (ת/1 ג') הכחיש הנאשם שהיה בתוך ביתו כשהמתלונן וחבריו חזרו לזירה וגם הכחיש כי נגע בטאקיה עם את חפירה. הנאשם טען כי האריתראים תקפו אותו בלי להגיד דבר.
44. בעדותו בפני מסר הנאשם כי בליל האירוע שמע צעקה: "רועי" או משהו כזה: **"...יצאתי בלי חולצה, ראיתי בחור שחום, הוא נסע במהירות איטית באופניים, בשלב הזה ניגשתי אליו, עמדתי מולו, שאלתי אותו מה אתה רוצה ממנה, הוא התחיל לצעוק עליי הוא לקח את האוזניות שלו, הוציא אותם מהאוזניים ועשה לי תנועה לכיוון הפנים. הכלבה ברגע שיצאתי החוצה יצאה איתי אוטומטית כלבה שחורה. בשלב זה התחיל לחץ, הכלבה התחילה לנבוח עליו וניגשה לאזור הרגליים, זו כלבה שלא נושכת. הוא זרק את האופניים... רצתי אחריו 40 מ'..."**.
45. בהמשך מסר הנאשם כי חברתו נשארה במקום כשהמתלונן זרק את האופניים. הנאשם מסר כי אחרי המרדף הוא חזר לביתו, אחרי חמש דקות שמע צעקות בחוץ ודרישה שיצא החוצה: **"...הם מקללים אותי אני מקלל אותם חזרה..."**. כך בהמשך הזכיר הנאשם כי התוקפים ביקשו ממנו להחזיר את האופניים. הנאשם גם טען כי השוטרים שהגיעו תפסו אותו מחוץ לביתו.

46. בחקירתו הנגדית כשעומת עם דברים שסיוון מסרה השיב הנאשם: **"...את צריכה לשאול את סיוון, סיוון הייתה שיכורה אני לא..."**.

47. הנאשם מסר כי סיוון לא אמרה לו שניסו להתעסק איתה והוסיף כי שמע רק צעקה. לשאלות התובעת השיב הנאשם מספר פעמים: **"...לא זוכר הייתי שיכור..."**.

סיכום:

48. גרסתו של הנאשם בפניי היא בגדר "עדות כבושה". לראשונה מפרט הנאשם את פרטי התקרית בינו לבין המתלונן אחרי שניסה בדבריו במשטרה וכן בעימותים לצמצם את היקף התקרית הראשונה.
49. בניגוד לדבריו הקודמים הנאשם מודה בעדותו בפניי כי היה עם חברתו בתוך הבית כשהאיריתראים הגיעו אליו ולראשונה מודה כי דרשו ממנו להחזיר את האופניים.
50. יודגש כי דברים אלה מתיישבים גם מבחינת הזמנים גם מבחינת התוכן בדבריו של העד אלגריסי בהקלטת תלונתו: **"...הוא בבית הם באו אליו כמה חברה, כמה חברה אריתראים, הוא לא ברח לשום מקום הוא פשוט נסע עם האופניים ואז ראיתי אותו פתאום חזרה בבית..."**.
51. באשר לתיאור העד אלגריסי לעניין לבושו של הנאשם, אני קובע כי הנאשם היה עם חולצה לבנה כפי שמסר עד זה. יודגש כי גם בעת חקירתו במשטרה הנאשם היה לבוש בחולצה לבנה.
52. לסיכום נוכח התרשמותי החיובית מעדי התביעה, ההתנהגות התוקפנית של הנאשם גם כאשר הגיעו למקום שוטרים, שעות הדיווח למשטרה ע"י העד אלגריסי וטאקיה וכן עדותה המהימנה של אשתו של טאקיה, אני קובע כי הנאשם יצא מביתו, חסם את דרכו של המתלונן טען כי האופניים הם שלו, היכה במתלונן באוזניות שלקח ממנו וגרם לו לפגיעה בפנים, נטל את האופניים שלו ונסע מהמקום.
53. כעבור דקות ספורות המתלונן וקרוביו חזרו למקום ביקשו לקבל את האופניים חזרה, הנאשם הגיב בקללות, יצא מביתו כשמצייד באת חפירה. המתלונן וחבריו נטלו אבנים כדי להגן על עצמם. הנאשם היכה את טאקיה במקל את החפירה כפי שמפורט בכתב האישום.
- זמן קצר לאחר מכן הגיעו למקום שוטרים שהוזעקו ע"י טאקיה.
54. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ח, 29 ינואר 2018, במעמד הצדדים